

HLAS MUČEDNÍKŮ

ČLEN MEZINÁRODNÍ
KŘESŤANSKÉ
ASOCIACE ICA

1 / 2006

Jeden z pěti zničených indonéských kostelů,
které nechaly úřady strhnout těsně před Vánocemi.

Hodnota každého verše Bible

Etiopie

Křesťané v Číně

Zprávy ze světa

Nakladatelství STEFANOS nabízí:

Rasooli & Allan – Lékař z Kurdistanu

Příběh o obrácení muslimského mullaha.
A5, 134 stran, cena 67 Kč.

Richard Wurmland – Vítězná víra

Inspiroující čtení na téma křesťanské víry a svě-
dectví. 12x18 cm, 176 stran, cena 110 Kč.

Ken Anderson – Smělý jako beránek

Životní příběh známého čínského křesťanské-
ho disidenta. A6, 170 stran, váz. 127 Kč.

Pavel Rejchrt – Dvanáct kázání

Sbírka kázání českého malíře, básníka a literáta
z posledních deseti let, ve kterých se autor
zamýšlí nad duchovní situací současného křes-
ťanstva i společnosti.

Váz. brožura, 14x19 cm, 96 stran, 137 Kč.

John Bunyan – Milost přehojná

Duchovní autobiografie Johna Bunyana.
11,5x17,5 cm, 192 stran, cena 147 Kč.

John R. Weinlick – Hrabě Zinzendorf

Životní příběh hraběte Mikuláše Ludvíka
Zinzendorfa, nejvýznamnějšího představitele
Obnovené Jednoty bratrské. Vázaná brožura,
12x19 cm, 232 stran, cena 165 Kč.

Hermann Hartfeld – Víra navzdory KGB

Autentické vyprávění o pronásledování křesťan-
ů v Sovětském svazu v šedesátých letech.
12x19 cm, 304 stran, cena 167 Kč.

Richard Wurmland –**Kristus na židovské cestě**

Autor sám židovského původu uvažuje na židov-
ské téma.

12x18 cm, 248 stran, cena 165 Kč.

Sam Wellman – William Carey

Kniha o životě anglického misionáře v Indii.
Vázaná brožura, 12x19 cm, 160 stran, cena 157 Kč.

Milena Kolmanová – Kruh z maličkových

Povídky evangelické spisovatelky z prostředí
lyrické jihočeské krajiny z období válečných
a poválečných let.

Vázaná, 11,5x17,5 cm,

160 stran,

cena 137 Kč.

Mike Fearon – Martin Luther

Beletrizovaná biografie jedné z klíčových
postav historie křesťanství.

Vázaná brožura, 12 x 19 cm, 112 stran,

cena 155 Kč.

Anatolij Granovskij –**Byl jsem agentem NKVD**

Memoáry agenta sovětské tajné služby, působí-
cího krátce také v poválečném československu.
Vázaná s přebalem, 12x19 cm, 288 stran,

cena 235 Kč.

Tom White – Akce Kuba

Po sedmnácti měsících vězení na Kubě vypráví
autor vzrušující příběh církve trpící za "třetíno-
vou oponou".

A6, 230 stran,

cena 73 Kč.

Darlene Deiblerová Roseová –**Ve stínu vycházejícího slunce**

Podivuhodný příběh americké misionářky
v japonském zajetí za druhé světové války.

Vázaná s přebalem, 12x19 cm, 288 str,

cena 238 Kč.

Richard Wurmland –**Věžeňské zdi kdyby promluvíly**

Autorova kázání, sestavená na samovzbě, která
jsou pozoruhodným a jedinečným dokumen-
tem o hlubinách křesťanské víry uprostřed nelid-
ského teroru a zoufalství.

Vázaná, 12x18 cm, 136 stran,

cena 175 Kč.

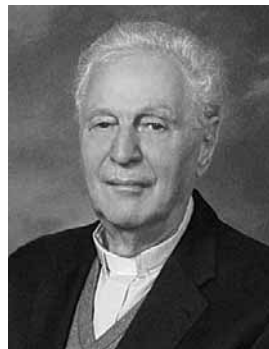
**Nabízené knihy z nakladatelství STEFANOS si můžete objednat na naší adrese,
uvedené na zadní straně obálky. Poštovné ani balné není účtováno.**

**Ukázky knih naleznete na internetové adrese mucednici.prayer.cz (nebo
www.mucednici.prayer.cz)**

Hodnota každého verše Bible

*Hospodin však ranil bétšemešské muže za to,
že se podívali do Hospodinovy schrány.
(1. Samuelova 6,19)*

Draží bratři a sestry!

Když si přečtete příběh z šesté kapitoly 1. knihy Samuelovy, dozvíte se, že obyvatelům izraelského města Bét-šemeš se dostalo od Boha velkého požehnání. Tito lidé měli velice významný symbol své víry. Byla jím schrána úmluvy.

Tato archa úmluvy byla ve městě Bét-šemeš. Tamní lidé nejprve okusili duchovního požehnání. Mohli však mít z přítomnosti schrány úmluvy i požehnání materiální. Zákon totiž prikazoval, že Židé mají třikrát ročně vykonat pouť k místu, kde se schrána úmluvy nacházela. To znamenalo množství poutníků a tedy příležitost pro Bét-šemeš, stát se významným střediskem celé země. Ale obyvatelé Bét-šemeše si tohoto požehnání nevážili. Se schránou úmluvy zacházeli špatným způsobem. Mělo s ní být zacházeno s maximální úctou. Tamní muži však do schrány nakukovali, aby zjistili její tajemství. Bůh se proto na ně rozhněval a mnoho jich zahubil. A tak bétšemeští schránu úmluvy odeslali do jiného města, Kirjat-jearímu.

Mnozí lidé mají od Boha výjimečná požehnání, ale vůbec si jich neváží. Byl jsem před časem v Jižní Africe, ve městě Kimberley, což je největší světové středisko diamantů. V tomto jediném městě je více diamantů než v celém zbytku světa. Mají tam i muzeum. Tam ukazují, že před více než sto lety zde našel první diamant jistý velmi chudý člověk. Jednou našel velký blyštivý kámen a dal ho na hraní svému synkovi. Vůbec netušil, jak ohromnou má hodnotu. Dítě pak kámen dalo jinému dítěti, a to zase dalšímu, až se nakonec diamant dostal do rukou britského guvernéra, který za něj zaplatil 10 000 dolarů. Dovedete si jistě představit, kolik by stál takový kámen dnes. Od té doby mnozí lidé díky tamním diamantům zbohatli. Ale ten, který našel diamant jako první, zemřel jako žebrák. V tom muzeu o tom mají dokumenty. Rodina neměla peníze dokonce ani na jeho pohřeb. Kámen, který se mu dostal do rukou, byl pro něho úplně bezcenný.

To nám připomíná příběh obyvatelů Bét-šemeše. Dostalo se jim od Boha velkého privilegia, a velké příležitosti. Všechno však promarnili.

Divil bych se, kdybychom my, kteří žijeme ve svobodném světě, nebyli v jistém smyslu v podobné situaci. Dostalo se nám od Boha velkého požehná-

ní, kterého si však často nevážíme. Nejsme vděční a proto můžeme o svá privilegia přijít.

Ze všeho nejpředněji máme Bibli. Můžete mít vlastně kolik Biblí chcete. Ale všechny Bible říkají jednu a tutéž věc - že máte milovat Boha z celého svého srdce a svého bližního jako sami sebe. Máme Boží slovo. Můžeme naslouchat kázáním. A přesto tak často těchto privilegií nevyužíváme.

Ještě stále žije pod komunismem víc jak miliarda lidí. Často nemají Bibli. Milují Boží slovo, stejně jako vy, ale nemají k němu tak neomezený přístup. V rudé Číně komunisté obcházel křesťany od domu k domu a zabavovali jim Bible, zpěvníky a veškerou křesťanskou literaturu, kterou našli. Nebylo výjimkou, že pak Bible veřejně pálii a navíc donutili křesťany, aby se tohoto aktu účastnili. Nyní již ale pálení Biblí není tak snadnou záležitostí jako kdysi, protože jsou to silné knihy a kyslík se nedostane tak snadno mezi stránky. Než Bible shoří, trvá to hodně dlouho. V jednom městě se stalo, že povinně přihlížející křesťané využili nepozornosti policistů a jeden z nich bleskově vytáhl z ohně jednu stránku hořící Bible. Víc se mu nepodařilo - zachránil jednu stránku. Církev v tomto městě se pak během dvou následujících let shromažďovala každou neděli a věřící si četli znovu a znovu tuto jedinou stránku Písma. Jejich duchovní život čerpal hlavní sílu z jediné stránky Bible.

Vypráví se o Johnu Wesley, že opakovaně kázal na jediný biblický verš: „Musíte se znovuzrodit.“ Jistý člověk, který ho takto slyšel nejméně dvacetkrát kázat za ním přišel a řekl mu: „Ale pane Wesley, v Bibli jsou přece tisíce jiných veršů, proč ho jednou také neobměníte? Proč pořád kázáte na ten jediný verš - musíte se znovuzrodit, musíte se znovuzrodit?“ Wesley odpověděl: „No, protože se musíte znovuzrodit.“

Každý biblický verš má svou velkou hodnotu. A ti zmínění čínští křesťané měli dokonce několik veršů - celou stránku. A oni jí četli znovu a znovu. Po dvou letech se jim podařilo propašovat na Západ přes Hongkong malý dopis, ve kterém psali svým spoluvěřícím: „Drazí bratři, nechtějte se stát „lepšími“ křesťany. Bojujte jen o to, abyste se stali takovými křesťany, jakými vás chce mít Kristus - buďte jako On.“ Tento dopis mě zasáhl přímo do srdce a já jsem si řekl, že musím učinit všechno, abych zjistil, co na té jediné stránce Bible bylo. Pokud tu stránku vychvátili z ohně náhodně, mohli také dosti pravděpodobně získat zrovna nějakou méně srozumitelnou pasáž.

Nakonec jsem tuto žádanou informaci získal. Ten věřící, který strčil ruku do plamenů a popadl náhodně jednu stránku, zachránil 16. kapitolu Matoušova evangelia. A tak se tito věřící shromažďovali a četli si Ježíšova ujištění. Ty jsi Petr a na té skále, já, Ježíš Kristus - ne vaši biskupové, faráři, diakoni a evangelisté - ale já vystavím - ne církev presbyteriánskou, baptistickou, katolickou, bratrskou nebo letniční - ale postavím svou církev, a brány pekla jí nepřemohou.

Ta církev žila z jediné stránky Bible. Jak velice mnoho pro ně znamenala. Šli do vězení nebo i na smrt kvůli tomu, co je vyučovala tato jediná stránka Písma. My máme celou Bibli s více jak tisícovkou stran. Jak bychom měli být Bohu vděční. Ale také, jak bychom měli být starostliví: Mají naši spoluvěřící ve světě Bibli? Mají ji třeba v Severní Koreji? V některých oblastech světa je dodnes Bible velikou raritou. My ji však máme.

Ti v Bét-šemeši měli schránu úmluvy a skrze ni se jim mohlo dostat požehnaní. Ale oni jeho hodnotu neznali, zacházeli se schránou nesprávně a o všechno přišli.

Jak mnoho si my ceníme každého biblického verše?

V Kristu Váš

Richard Wurmbrand

[Richard Wurmbrand (1909 - 2001) - rumunský luterský farář, který byl pro svou víru vězněn 14 let v komunistickém žaláři. Po odchodu na Západ založil se svou manželkou Sabinou v roce 1967 mezinárodní misijní organizaci, jejímž cílem je pomáhat pronásledovaným křesťanům. Tento článek pochází z dřívějšího anglického zpravodaje Hlasu mučedníků.]

SVĚDECTVÍ PRONÁSLEDOVANÝCH KŘESŤANŮ

Etiopie

„Bůh je se mnou“

Zástupci amerického a kanadského Hlasu mučedníků nedávno podnikli společnou cestu do Etiopie, aby podpořili tamní pronásledované křesťany.

Pronásledování v Etiopii pochází ze dvou zdrojů. V jižní části země, kde převládá islám, jsou křesťané usurpováni svými muslimskými spoluobčany, zejména pak ti, kteří islám opustí a přestoupí ke křesťanství.

Na severu země zakoušejí evangelikální křesťané zase ústrky ze strany etiopské pravoslavné církve. Tato církev svůj původ stopuje nejen k etiopskému komorníkovi, kterému svědčil Filip (Skutky 8. kap.) ale dokonce až ke královně ze Sáby, která navštívila krále Šalamouna. V každém kostele etiopské pravoslavné církve lze spatřit repliku schránky úmluvy, která je podle této církve uložena v etiopském městě Axum. Bohužel současná etiopská pravoslavná církev přijala množství prvků z judaismu a dokonce i z různých kmenových náboženství a tak její praxe je dosti vzdálená od biblického křesťanství.

Na naší cestě jsme se setkali s bývalým muslimem, kterému přezdívali Hadži, což je uctivé označení toho, kdo vykonal pouť do Mekky. Hadži nyní následuje Krista, ale za své rozhodnutí musel zaplatit velkou cenu. Jen týden před naší návštěvou se mu místní muslimové pokusili vypálit dům. Strávil také čtrnáct dní ve vězení za falešné obvinění z krádeže. Když jsme s ním seděli v jeho domě, sluneční paprsky pronikaly dírami ve střeše, které pocházely od kamenů vrhaných rozněvanými muslimy.

Hadži nám vyprávěl o svém obrácení a své víře. Vyprávěl i tom, jakým býval před svým obrácením - islámské věrouce se učil v Saudské Arábii a vedl dokonce skupinu, jejímž cílem bylo pronásledovat křesťany. Vyprávěl, jak s touto skupinou zbili evangelistu, který při rozhovoru seděl vedle nás, a kterého Hadži

nyní nazývá svým přítelem a bratrem ve víře. Oba muži se při tomto vyprávění spokojeně bavili a smáli.

Když nám Hadži vyprávěl, jak v době, kdy byl ve vězení, přišli muslimové a ukradli mu úrodu. Tehdy přesto s manželkou, třemi syny a jednou dcerkou prožívali, že každý den měli právě tolik, kolik skutečně potřebovali.

„Pro mě osobně je žít na tomto místě, kde jsme obklopeni 20 000 muslimy, jasným zázrakem,“ prohlásil Hadži. „Právě to, že jsem zde, je pro mne důkazem, že je Bůh se mnou. Následování Krista může pro mě znamenat i ztrátu života, ale pokud musím zaplatit za svou víru životem, půjdu za Kristem i tak.“

Setkali jsme se také s mladými lidmi, které, když se obrátili ke Kristu, vyhodili jejich nejbližší z domova. Jedna mladá žena vzpomínala, že když uvěřila, bylo jí teprve třináct let, ale rodiče jí přesto doslova vyhodili na ulici. Setkali jsme se s muži, které opustily jejich ženy, protože podlehly naléhání svých rodin a celé muslimské komunity, aby ukončily veškerý vztah s „nevěřícím“ manželem.

Jeden z tanních evangelistů pohřbil v létě svou dceru, kterou zavraždil jeden z jejich muslimských sousedů. Mnohokrát mu vyhrožovali, ale tento křesťan vytrvale odmítal opustit místo, o kterém byl přesvědčen, že ho tam Bůh povolal k duchovní službě. „Budu kázat, i kdyby se již blížili ti, kteří mě mají zabít. Evangelium je evangelium,“ prohlašoval.

Jeho věrnost však nakonec přináší ovoce. Vyprávěl nám, jak před několika týdny, uvěřilo v této vesnici pět lidí v Krista. Tento bratr nás rovněž ujišťoval, že s Boží pomocí nakonec dokázal odpustit i těm, kteří mu zabili dceru.

Kanadská kancelář Hlasu mučedníků již připravila projekty na pomoc pronásledovaným křesťanům v Etiopii, které zahrnují biblické semináře, tisk křesťanské literatury, finanční pomoc pro tamní křesťany a tisk Bible v jazyce prostých lidí (Bible, kterou používá etiopská pravoslavná církev je v jazyce, kterému již dnešní Etiopané rozumějí jen s velkými obtížemi). Modleme se za etiopské křesťany, aby setrvali ve své věrnosti Kristu i navzdory pronásledování.

- Hlas mučedníků, USA,
únor 2006

Hadži (nalevo) vedl skupinu radikálních muslimů, která zbila evangelistu stojícího vpravo. Dnes ho Hadži nazývá svým bratrem ve víře.

Nemohou zastavit záplavu

V Anglii, v 17. století, poté, co byly do země pro-
pašovány tisíce Tyndalových Nových Zákonů, se
stala Bible nakonec legální knihou, a stát se svou
církví přestal zabíjet lidi za vlastnění byť jediné
stránky Písma. Ale jak se Boží slovo šířilo po
Britských ostrovech, začali se shromažďovat duchov-
ně hladovějící lidé ve stodolách, na polích nebo po
domech, aby naslouchali evangeliu. To však opět stát velmi rozzuřilo – jako
obvykle když viděl, že nemá nad něčím kontrolu. Úřady urychleně vydaly
v letech 1661-1665 čtyři zákony (známý Clarendonský kodex), které nonkon-
formistům (tak se začali tehdy označovat ti, kteří nebyli poslušní anglikánské
církve) zakazovaly pracovat v úřadech, přikazovaly jim, aby používali při svých
bohoslužbách Knihu společných modliteb, prohlašovaly každé shromáždění
více jak pěti lidí nepatřících do téže rodiny za ilegální, zakazovaly nonkonfor-
mistickým kazatelům učit ve školách a sloužit mimo okruh pěti milí jejich
domovského působiště (tzv. Výnos o pěti mílich).

Dva tisíce duchovních odmítlo tyto zákony respektovat. Pět tisíc nonkon-
formistických křesťanů zemřelo ve vězení. Výnos o pěti mílich platil dalších
150 let. Presbyteriáni, baptisté, metodisté a kvakeri byli sice tímto zákonem
omezováni, ale „záplava“ Božího slova proudila celou Anglií a tehdejší úřady
tyto „přestupníky zákona“ nakonec nechali být.

I když úředníci s pochopy ničili a konfiskovali věřícím nábytek, knihy a vše-
líjak je zastrášovali, zůstával vždycky nějaký papír, inkoust, tiskařský stroj a hlav-
ně hlad po Bohu, který nakonec přinutil stát, aby raději pokojně přihlížel nebo
i spolupracoval při šíření biblického křesťanství.

Jejich „velké hráze“ proti Božím vodám života se ukázaly jako neúčinné. Tato
záplava se nakonec dostala až k břehům Ameriky, dalšího kontinentu, a šířila se
dál.

Tatáž záplava dnes postupuje v Číně, kde dochází k jednomu z největších
duchovních střetů v historii vůbec. Šedesát až sto milionů křesťanů se odmítá
podrobit státní registraci a připojit se k oficiální tzv. vlastenecké církvi. Tuto ofi-
ciální církev charakterizuje sedm bodů omezujících duchovní život jejich
sborů: Povolení k bohoslužbám od státního úřadu pro náboženské záležitosti,
nepovolená setkání jsou považována za ilegální, křesťané nesmějí kázat mimo
vyhrazené církevní budovy, nesmějí podnikat misijní cesty, nesmějí poskytovat
přístřeší ilegálním cestujícím evangelistům.

Ale ani pastoři oficiální církve nejsou úplně bezpeční. Jistý pastor Yudong

Yang byl odvolán ze svého úřadu, a to kvůli tomu, že pokřtil příliš mnoho nových křesťanů a do jeho kostela začalo chodit příliš mnoho mladých lidí.

Jak tedy neregistrovaní činští křesťané snášejí toto břemeno státních restrikcí? Mohou být jejich domácí společenství vůbec funkční? Proudí zvěst evangelia napříč jejich zemí, jako tomu bylo kdysi v Anglii za dob pronásledování nonkonformistů? Ano, je to skutečně tak. Někteří jsou opět pobouření, když slyší o státem nepověřených „porušovatelích zákona“. Když čteme o Ježíšově velkém vyslání učedníků, nebo čteme-li knihu Skutků, či epištolu Koloským, zjišťujeme, že Boží zákon o evangelizaci předem ruší jakýkoli opoziční zákon lidský a staví se nad něj. A tak křesťané, kteří zákon porušují jsou ve skutečnosti ti, kteří nepodporují šíření evangelia Ježíše Krista, jak na místní, tak na celosvětové úrovni. Možná některým křesťanským organizacím vadí ilegální evangelizace, která se děje za zády státní moci, ale není to spíše komplex viny vycházející ze skutečnosti, že co do evangelizace, sami ve vlastní komunitě selhali?

Je správné, aby se církev ve prospěch státní registrace vzdala evangelizačního poslání, svrchovaného rozhodování o svých představitelích a duchovních či některých doktrín? V Číně se v současnosti každých deset dní obrací ke Kristu tolik mužů a žen, že by toto množství zaplnilo velký stadion. Stát nemůže zastavit tuto Bohem inspirovanou záplavu.

Činští věřící zkrátka potřebují evangelizační materiály a literaturu. A nikoli povolení od vlády, aby směli dělat to, co Ježíš Kristus před 2000 lety svým učedníkům přikázal.

Boží „stadiony“ však mají v Číně podobu polí, lesů, množství domácností či nejrůznějších skladišť - tedy míst, kde se křesťané shromažďují.

Starověcí Římané říkali: Mundus vult decipi, což znamená „svět chce být klamán“. Je to pravdou i pro křesťany? Hledáme si snadnou cestu, kterou bude naše ego prosazovat pohodlný klam místo pravého života? Budeme lhotejní k duchovní radosti, kterou navzdory těžkému kříži, zakoušejí činští věřící v této největší evangelizační vlně v historii církve? Mohl by někdo z mužů, kteří apoš-

Toto pět set let stará stránka z kapesního vydání Tyndalova Nového Zákona, který v 16. století William Tydale přeložil do angličtiny, nechal v Německu vytisknout a pak jej pašoval do Anglie. Za své aktivity nakonec v r. 1536 skončil na popravišti. (Podrobnější informace o Williamu Tyndalovi viz Hlas mučedníků, 5-6/2003).

tola Pavla spouštěli z damažských hradeb v koši, zvolat: „Hej, Pavle, oni schválili výnos o pěti mílech kolem Damašku,“ anebo „máme tě rádi, ale stát nemá důvěru k potulným kazatelům, máš jistotu, že to, co děláš je legální?“ Co by si tak asi o nich Pavel v oné inkriminované noci pomyslel?

- Tom White, ředitel Hlasu mučedníků v USA, únor 2006

PRONÁSLEDOVANÁ CÍRKEV DNES

Křesťané v Číně

Vybanci víry

„Nehýbejte rukama!“ křičí na pokyn mladého soudce uniformovaní policisté a prsty štouhají do zločince oblečeného do oranžové kombinézy. Když byl obžalovaný zatčen a vyslýchán za pomoci elektrických obušků, nakonec doznal, že byl zapojen do „ilegálních obchodů“. Ale místo zbraní nebo drog byla kontrabandem obžalovaného pastora Cai Zhuohua křesťanská literatura. Tento čtyřiatřicetiletý pastor domácí církve byl shledán vinným z tištění náboženské literatury bez příslušného povolení a nespravedlivě usvědčen z prodávání tisíců výtisků, které však ve skutečnosti rozdával zdarma. Skutečným zločinem tohoto křesťana bylo to, že uznával Boha jako absolutní autoritu a odmítl se podrobit nařízením ateistické vlády čínské komunistické strany.

11. září 2004 čekal pastor Cai na autobusové zastávce, když k němu náhle přistoupili tři tajní policisté a zatkli ho. Svázali ho na rukou i nohou a strčili do bílé policejní dodávky. Za podobná obvinění byli později zatčeni jeho další rodinní příslušníci - třiatřicetiletá manželka Xiao Yunfei a sedmatřicetiletý švagr Xiao Gaowen.

Tohoto případu se ujal přímo čínský Státní úřad pro bezpečnost, neboť ústřední vláda jej označila za „nejzávažnější případ náboženské infiltrace ze zámoří od vzniku Čínské lidové republiky“. Komunistická vláda pak tento případ označila kategorií „Yan Ban“, což znamená, „jednat v tomto případě tvrdě a nelítostně!“

A přesně to také mladý soudce Tao učinil při vynesení rozsudku, dne 8. listopadu 2005, který poslal pastora Cai na tři roky do vězení. Pastorova manželka pak dostala dva roky vězení, a švagr rok a půl. Jejich odsouzení však nebylo žádným překvapením. Ze 770 000 čínských občanů, kteří byli v roce 2004 obžalováni, bylo 99,7% shledáno vinnými. Pouze tři lidé z každé tisícovky obžalovaných byli u soudu zproštěni viny. Osm dní po vynesení rozsudky pastorova žena a její bratr stáhli svá odvolání proti rozsudku, a to pod hrozbou, že jim bude trest ještě zvýšen.

Všem třem zmíněným také byla soudnem vyměřena pokuta ve výši 370 000 Yanů (asi 1.200 000 Kč) za ilegální vytištění 237 000 výtisků ilegální křesťan-

ské literatury, které policie zkonfiskovala spolu s částkou 11 600 kanadských dolarů. Ye Xiaowen, ředitel státního úřadu pro náboženské záležitosti (SUNZ) pastora Cai naprosto lživě obvinil, že vytiskl celkem čtyři miliony výtisků ilegální literatury a z toho tři miliony údajně prodal.

Pastor Cai vytiskl (bez souhlasu SUNZ) kvůli ohromné potřebě křesťanskou literaturu, kterou nelze koupit v žádném čínském knihkupectví. Čína tiskne Bible a křesťanskou literaturu pouze v nakladatelství AMITY, které je oficiálním zařízením čínské vlastenecké církve. Ovšem velké množství z produkce jde do zahraničí a tiskárna rovněž tiskne Bible v jiných než čínských jazycích a to čistě z komerčních důvodů. Zde jsou některé tituly, které pastor Cai vytiskl se svolením zahraničních vlastníků vydavatelských práv: studijní Bible, Zakoušení Boha - biblické studie, Ať národy prospívají, Svátek lásky (časopis podporovaný Hlasem mučedníků), Píseň poutníka (autorem je Li Cheng, někdejší známý kritik křesťanství, který uvěřil a stal se evangelistou).

Proč byli tito obžalovaní krutým mučením přinuceni k doznání se k těmto vykonstruovaným obviněním? Gao Zhisheng, jeden z právních zástupců čínských křesťanů k tomu dodává: „Vláda se uchyluje ke lsti - oni je nezatknou za šíření evangelia, což by přitáhlo příliš mnoho pozornosti zahraničí.“ Nijak překvapivě soudce Tao odmítl podložené argumenty obhajoby, že tento případ spadá do oblasti neregistrovaných náboženských aktivit: „To nemá vůbec nic společného s náboženstvím. Je to ekonomický zločin.“

Zatímco se procesu nesměli účastnit čtyři obhájci a většina členů rodiny pastora Cai, včetně jeho matky, soudce naopak přizval jako hosty procesu více než dvacet studentů práv. Mezitím policisté sloužící u soudu pastorovi Cai připomněli, že pro něho bude lepší, když se rovnou přizná, že tiskl Bible z ekonomických důvodů. Již zmíněný obhájce pastora Gao, který nedávno přijal křesťanství, musel pod hrozbou zabití ze strany tajné policie, na jeden rok přerušit svou živnost obhájce.

Pastor Cai je nyní ve vazbě na společné cele, kde je dalších dvacet vězňů a kteří mají k dispozici jednu toaletu. Jeho rodina musí platit zhruba 1000 Kč měsíčně za jeho pobyt ve vyšetřovací vazbě. V Číně je však mnoho takových pastorů, kteří za následování Krista platí podobně vysokou cenu. Ale Boží slovo nemůže být spoutáno.

Pastor Cai slaví se svou manželkou narozeniny jejich nyní čtyřletého syna Yabo. Když jsou teď oba rodiče ve vězení, musí se o dítě starat jeho babička.

Navštívili jsme matku pastora Cai, která při rozhovoru v ruce držela synovu Bibli. Říkala nám: „Komunistická strana chce, abychom jí poslouchali. nechtějí, aby lidé uslyšeli opravdové Boží slovo. Modlím se za svého syna i za všechny ostatní. Jsme obyčejní lidé, ale jedno víme: V Bibli se nepraví, že máme na prvním místě poslouchat úřady, ale Boha.“

Nesení těžkého kříže

Když policisté přepadli venkovský domek křesťanské ženy Ma Yuqin a zatkli jí, jejího syna, snachu a jednoho křesťana, který byl právě u nich na návštěvě, nechali jejího pětiletého vnuka napospas jeho osudu. A když Ma odmítla se zříci své víry a prozradit jména dalších spoluvěřících, mučili jí a jejího syna elektrickými šoky a takřka je oba umlátili k smrti. Oba je přitom mučili ve stejnou dobu v sousedních místnostech, takže mohli jeden druhého slyšet jak sténá a nařiká. Ma vyprávěla, že nářek jejího syna pro ní bylo horším mučením než snášet vlastní mučení. Jejich známého, který byl u nich v době zatčení na návštěvě při výslechu ubili k smrti.

Výpovědi vězňených křesťanů potvrdily, že při výsleších dochází k bití a mučení členů domácích společenství. K tomu vyšetřovatelé používají zejména dřevěné hole, elektrické šoky nebo své oběti pálí cigaretami. Pokud při této proceduře ztratí vědomí, polévají je studenou vodou, dokud se neproberou a pak se vše opakuje. Také je časté, že mužům policisté dupou po prstech a ženy zase svlékají do naha a znásilňují je.

Ale ani oficiální církve neskýtá plné bezpečí. 22. listopadu minulého roku ztlouklo čtyřicet uniformovaných policistů, kteří o sobě prohlašovali, že jsou z „úřadu policejního vzdělávání“ šestnáct katolických jeptišek. K incidentu došlo při úředním strhnutí jejich oficiálně registrovaného kostela. Mladí policisté, kteří měli pěsti obalené šátky, dostali rozkaz: „Ubijte je k smrti!“ K tomu naštěstí nedošlo, ale šestnáct jeptišek skončilo v nemocnici s vážnými zlomeninami a pohmožděninami.

Ať již šlo o utrpení prvních křesťanů v říši Římské anebo o pronásledování v Anglii v době Tyndalově či o perzekuci církve v dnešní Číně, Boží plán spásy počítá s utrpením, jako s jedinečným prostředkem na přečištění víry těch, kteří pro Krista trpí (Římanům 5,3). Svědectví pronásledované církve rovněž posiluje a inspiruje víru druhých a zjednává respekt u nevěřícího okolí. I když křesťané byli tvrdě pronásledováni v Číně již v druhé polovině 20. století, růst začala čínská církev až v nedávné historii. V roce 1949, kdy čínští křesťané mohli ještě svobodně šířit evangelium, bylo v této zemi 834 000 evangelikálních křesťanů. Dnes po desetiletích pronásledování je jich zhruba 100 milionů.

Pravá tvář komunistické strany

Bratr Chen Jingmao byl propuštěn na svobodu 8. července 2005. Ve vězení velice trpěl. Byl zatčen v roce 2001 a odsouzen na čtyři roky, které strávil ve vězení Sanxia ve městě Chong-qing. Tento čtyřiasedmšátiletý křesťan byl obviněn za „provozování nepřátelských a protizákonných kultů“ a podkopávání vzdělávacího systému „ilegálními evangelizačními aktivitami“. Část obžaloby se týkala jeho nezletilé vnučky, která navštěvovala ilegální biblickou školu. Sám

bratr Chen přivedl ke Kristu víc jak padesát mladých lidí.

Ve vězení byl Chen bit. Jednou ho dokonce bilo asi deset dozorců najednou. Vytáhli ho z cely, kopali do břicha a do nohou, přitom se mu hlasitě posmívali: „Nyní pohlédneš do pravé tváře komunistické strany. Ubijeme tě k smrti.“ Dozorci také pobízeli Chenovy spoluvězně, aby jej také bili. Následkem bití se nemohl Chen postavit na nohy, které mu, jak se později ukázalo, dozorci při mlácení zlomili. Nakonec mu někteří spoluvězni pomohli a odvedli ho do vězeňské nemocnice...

O šest týdnů později, kdy dozorci již vydali příkaz k ukončení hospitalizace tohoto starého muže, požádali jeho dceru, která právě navštívila svého otce, aby mu přinesla léky.

Když vyzvedávala léky ve vězeňské lékárně, muž za pultem začal hlasitě proklínat jejího otce, který čekal na léky ve své cele. Když o tom dcera otci pověděla, ten řekl: „Je to velká čest, když smíme pro Krista trpět.“ Neztrácej odvahu, protože Pán je se mnou. Moje okovy nebudou v jeho Království zapomenuty.“

Co znamená pro věřící připojení k oficiální církvi

Navzdory pokusům komunistické strany bojovat proti nárůstu křesťanství, žije v současné Číně podle odhadů více než sto milionů křesťanů. Jen v samotném Pekingu se od roku 1995 počet křesťanů zdvojnásobil (Podle statistiky agentury Horison Research Group). Od samého počátku chtěla komunistická moc křesťanství zcela kontrolovat a omezovat. K tomuto účelu byla v roce 1954 založena oficiální vlastenecká církev (přesněji tzv. Trojnásobně svrchovaná vlastenecké hnutí). Ta je striktně kontrolovaná ateistickou vládou a řídí se těmito pravidly:

- Každý člověk nemá schopnost víry.
- Naději na vzkříšení a spásu učení oficiální teologie zcela potlačuje a vyprazdňuje.
- Učení o ospravedlnění vírou je nahrazena teologií lásky.
- Atheisté přijdou rovněž do nebe.
- Socialismus, Čínskou lidovou republiku, komunistickou stranu a vládu je nutné milovat a podporovat nade všechno ostatní.
- Ekonomická hlediska jsou nadřazená náboženským aktivitám.
- Evangelizace mimo oficiální církevní prostory je zakázána a osoby mladší 18 let se nesmějí náboženských aktivit účastnit.
- Kázat mimo církevní prostory a poskytovat přístřeší cestujícím neregistrovaným evangelistům je zakázáno.

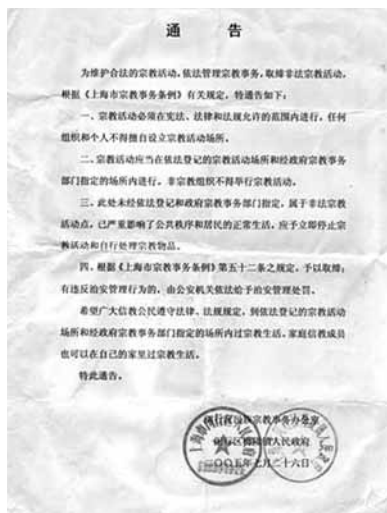

Toto je oficiální zápis o úřední konfiskaci s čínským a arabským záhlavím a otisky prstů sestry Dai Hong. Úřad veřejné bezpečnosti jí v rámci policejního zátahu v čínské Ujgurské autonomní oblasti Sintiang zabavil Bibli, zpěvník a další literaturu.

Co si potom neregistrovaní křesťané v Číně asi myslí o státem kontrolovaném křesťanství? Wu Guo Yin, jeden z členů kongregace pastora Cai, který je majitelem čistírny na tuto otázku odpovídá v časopise San Francisco Chronicle: „je to vskutku absurdní představa ... oficiální církev je řízena komunisty, kteří nevěří v Boha, a přesto se domnívají, že mohou stát ve dveřích mezi námi a našim Bohem.“ Jiný podzemní křesťan, bývalý komunista Chen Rufu, který vlastní stánek s občerstvením, popsal pro zmíněný časopis své zkušenosti jak s oficiální tak s neoficiální církví. „Celá moje rodina uvěřila v Krista. Když má žena měla v loňském roce nehodu, neudělal pro nás nikdo nic, vyjma členů domácího sboru, kteří mi pomáhali starat se o manželku i s prací v mém stánku. Lidé z oficiální církve, kam jsem formálně patřil pro mne neudělali vůbec nic.“

Vítězství v důležitém boji

Podle statistických údajů dochází v Číně ke čtyřem až osmi milionům křtů ročně - tj. největší poměr křtů k počtu obyvatel ze všech zemí světa. Od roku 1977 roste v Číně křesťanství takovým tempem, že to nemá v celé světové historii obdoby. Čínské domácí církve mají dohromady více členů než komunistická strana a se svými šedesáti miliony členů

Úřední prohlášení z 26. července 2005 zakazující společná shromáždění jedné domácí církve v Šanghaji.

Překlad bodu III.: Toto shromáždění nebylo legálně registrováno nebo schváleno úřadem pro náboženské záležitosti. Je to místo ilegálních náboženských setkání, které hrubým způsobem narušuje veřejný pořádek a normální život obyvatelstva. Proto se zde přísně zakazují jakékoli další náboženské aktivity.

◎ 魏某积极参加邪教活动，又欺骗他人。还跑到外地散发邪教传单。

◎ 邪教被取缔后，魏某被绳之以法，他十分后悔。

Překlad stránky z učebnice „nepřátelské kultury“, která je rozdávána ve školách s podtitulem: „Když s vámi lidé propagující nepřátelský kult začnou hovor, nejprve předstírají, že o vás mají zájem a svými argumenty si vás snaží naklonit na svou stranu, a pak již snadno zcela upoutají vaši pozornost.“

Překlad levé části textu: Pan Wei se účastní činnosti nepřátelského kultu, hovoří s druhými, a na předměstích rozdává své nepřátelské pamflety.

Pravá část: Poté, co byl odbalen, stanul Wei před soudem. Byl velmi rozlícen a doznal: „Jsem vinen a měl bych být za svůj zločin potrestán.“

jsou sedmkrát větší než církev oficiální. Od roku 1900 do roku 2000 se tak počet křesťanů v Číně zestonásobil. Ale ani ta největší světová armáda nedokáže udržet Boží slovo spoutané.

Abychom čínské křesťany řádně duchovně vyzbrojili, posíláme jim křesťanskou literaturu a další nutné věci (např. motocykly), zejména do chudých venkovských oblastí. Letos americká pobočka Hlasu mučedníků plánuje vytištění čínských Biblí bez vazby, což umožní americkým křesťanům, aby přímo ze svých domovů zaslali poštou křesťanům v Číně Boží slovo. Hlas mučedníků má rovněž projekt na finanční podporu jak rodin perzekuovaných čínských svědků víry, a také na podporu tamních pastorů. Některé další projekty také uskutečňujeme s některými dalšími sesterskými organizacemi.

Výuka o „nepřátelských kultech“

Čínská vláda se ve snaze spoutat opravdové křesťanství uchyluje k až vyloženě extrémnímu počínání. Každý žák, mateřskou školou počínaje až po 12. stupeň základní školy musí projít výukou o „nepřátelských kultech“. I když je křesťanství jedním z oficiálních náboženství a není přímo vládou označováno termínem „nepřátelský kult“, na domácí církve je však takto pohlíženo a vláda je považuje za velkou hrozbu komunistickému režimu.

Jak se křesťané dostanou do kategorie „nepřátelského kultu“? Stačí, když se stanou členy nějakého neregistrovaného společenství. Bezpečnostní složky také nutí některé křesťanské představitele, aby se stali informátory a donášeli informace o ilegálních věřících. Čínská kampaň na vymýcení nepřátelských kultů požaduje, aby všichni občané ohlásili všechny podezřelé aktivity, za což mohou dostat peněžní odměnu až 12 000 Kč. V roce 2000 vydal Úřad pro veřejnou bezpečnost přísně tajný seznam 14 hlavních nepřátelských kultů. Jelikož dvanáct z nich je křesťanských nebo pseudokřesťanských, úřady se bez rozdílu zaměřily na všechny neregistrované křesťany. K tomu bylo vyčleněno na 300 000 policistů, bezpečnostní složky kontrolují e-mailovou poštu a monitorují webové stránky, aby zachytili veškerou aktivitu, která není v souladu s komunistickým režimem a neregistrovaní křesťané jsou samozřejmě „na výsluní“ této činnosti.

- Hlas mučedníků, USA, únor 2006

Indonésie

Další modlitebny zničeny, ale církev zůstává

V posledních několika měsících došlo v Indonésii k násilnému uzavření desítek modliteben, a to i přes skutečnost, že tamní ústava zaručuje náboženskou svobodu.

27. listopadu zdemoloval dav radikálních muslimů kostel ve vesnici Bencongan, kraj Tangerang. V tomto domě se scházeli křesťané k bohoslužbám. Naštěstí nebyl při incidentu nikdo zraněn.

Peter Mendrofa, jeden z učitelů nedělní školy sdělil, že v době útoku bylo v domě třicet dětí, kteří tam měli právě výuku.

„Všechno se seběhlo velmi rychle. Někteří útočníci žádali, aby se v domě přestaly dít jakékoli křesťanské aktivity, zatímco zbytek radikálů ničil v domě co jim přišlo pod ruku. Na smrt vyděšené děti vyběhly z domu a v panice pobíhaly kolem.“

Dav zničil kytary, keyboard, varhany, větrák, stoly a lavice. Když byli útočníci se vším hotovi, dům „zapečetili“ a na budovu vyvěsili plakát, oznamující že se v tomto domě od 1. ledna zakazují veškerá shromáždění. Jen několik měsíců před tímto incidentem křesťané souhlasili, že od 1. ledna 2006 se již nebudou v tomto domě setkávat, ačkoli tam pořádali shromáždění již od roku 1992. Ale radikální muslimové byli příliš nedočkaví a tak zaútočili ještě před vypršením tohoto termínu.

Tentýž den zapečetili obyvatelé vesnice Citeurep (okres Dayeuth Kolot, kraj Bandung) dům, který byl „zneužíván“ jako kostel. Bylo to již podruhé, co byla tato budova, kde se cházeli křesťané zapečetěna, ale naštěstí se to obešlo rovněž bez zranění.

Než vyrazili k této modlitebně, shromáždili se radikální muslimové v mešitě. Tam prohlašovali, že každý občan jejich vesnice je muslim a proto nepotřebují, aby zde měli křesťané svou modlitebnu. Prohlašovali, že lidé, kteří v tomto domě žijí jsou přistěhovalci a nikoli starousedlíci.

V listopadu minulého roku nechaly úřady města Tangerang (Jáva) strhnout buldozerem pět církevních budov. Za tento čin nesou zodpovědnost lokální bezpečnostní síly (tzv. Pamong Praja) kraje Tangerang. (Viz obrázek na titulní straně).

Když stovky policistů z bezpečnostní složky Pamong Praja dorazili na místo, kongregace již byly shromážděny před svými kostely. Ačkoli se křesťané snažili demolici zabránit, proti ozbrojené přesile nic nezmohli. Nezbylo jim než se smutně dívat, jak jejich modlitebny mizí pod buldozery.

„Žádáme, aby se demolice odložily, protože máme v nejbližších dnech slavit Vánoce,“ argumentovali shromáždění věřící. Křesťané hovoří o tom, že se o pozemky, na kterých modlitebny stojí zajímal nějaký investor a politické zájmy pak vedly k demolici kostelů. Těchto pět stržených církevních budov patří různým denominacím.

Uzavření a demolice kostelů v Indonésii však nemůže křesťanům zabránit, aby se dál setkávali. V září byly v Bekasi (východní Jáva) zapečetěny dvě budovy, aby nemohly být používány jako modlitebny. Členové těchto kongregací se začali scházet k bohoslužbám přímo na ulici!

Pamatujme na indonéské křesťany ve svých modlitbách. Hlas mučedníků v Indonésii jednak pomáhá potřebným křesťanským rodinám ekonomicky, jednak tiskneme křesťanskou literaturu, abychom tamní křesťany duchovně podporili.

- Hlas mučedníků, USA, březen 2006

INDIE**Kořeny hinduistického extrémismu**

Hinduistické extrémistické organizace jako je Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS, Společnost indických dobrovolníků) v uplynulých týdnech zaplnily novinové titulky přípravou kontroverzního Shabri Kumbhu neboli hinduistického „festivalu nového probuzení“ v distriktu Dangs v Gudžarátu. Historie RSS osvětluje, proč organizace tak agresivním způsobem znevažuje křesťanství. RSS byla založena v září 1925 s údajným cílem posílení hinduistických kulturních kořenů Indie.

Podle informací na oficiálních internetových stránkách organizace vystupuje proti „rozpadu integrity země ve jménu sekularismu, ekonomickému a mravnímu úpadku, a také neustávající vlně konverzí od hinduismu.“ Organizace tvrdí, že chrání národní charakter indické země a bojuje proti „státům podporovanému ničení všeho, co nese označení ‚hinduistický‘ nebo ‚Hindutva‘ [hinduistický nacionalismus].“

Dr. Keshav Baliram Hedgewar, významný zakládající člen RSS, byl členem Kongresové strany, se stranickými kolegy se však rozcházel kvůli svému radikálnímu hinduistickému smýšlení. Důrazně nesouhlasil s rozdělením Indie a vznikem islámského Pákistánu v roce 1947. V letech předcházejících rozdělení se RSS začala profilovat jako extrémistická skupina usilující o výhradně hinduistickou společnost.

Začlenění do hlavního proudu

Sama RSS se označuje za organizaci se sociálním programem, a její aktivity měly zpočátku skutečně sociální charakter; členové RSS pomáhali stanicím hinduistických uprchlíků, kteří přišli do Indie po vzniku Pákistánu. (Současně mnoho muslimů odešlo z Indie do Pákistánu.) Členové organizace poskytují humanitární pomoc obětem přírodních i člověkem způsobených katastrof, a dob-

rovolníci založili po celé zemi řadu škol - přestože součást školních osnov tvoří také hindutva.

RSS byla zapojena do vraždy Mahátmy Gándhího v roce 1948, načež byla organizace na několik let zakázána. Členové zůstávali mimo politický mainstream až do doby, kdy se vedení rozhodlo, že RSS potřebuje politické křídlo.

Záhy byla vytvořena politická strana Jan Sangh, ze které se v roce 1980 stala Bharatiya Janata Party (BJP). RSS poté podpořila kampaň BJP usilující o vybudování hinduistického chrámu v severní části Ayodhya, kde stála mešita ze 16. století.

Masová a rozlícená kampaň vedla v roce 1992 ke zničení mešity a krvavým hinduisticko-muslimským nepokojům. BJP získala z této kampaně značný prospěch a v roce 1998 se dostala do čela federální vlády. U moci zůstala až do výrazné volební porážky v dubnu 2004, strana nicméně stále vládne v několika svazových státech.

„BJP nemůže vyhrát volby [ve svazovém státě] bez pomoci představitelů RSS,“ prohlásil politický analytik Yashwant Deshmukh. „Jejich členové a sympatizanti se však nacházejí po celé Indii, ve vesnicích, menších osadách i velkoměstech.“

Kampaň proti křesťanům

V uplynulých letech získala RSS za pomoci několika spřízněných skupin proslulost svou jedovatou kampaní namířenou proti konverzím hinduistů ke křesťanství.

Členové RSS obviňovali misionáře z provozování zařízení na poskytování sociální pomoci a nabízení peněz nebo zaměstnání za účelem přesvědčování místních obyvatel, aby přijali křesťanskou víru.

Členové RSS a dalších skupin jako Bajrang Dal a Vishva Hindu Parishad (VHP neboli Světová hinduistická rada) od roku 1998 podnikali četné útoky na křesťanské misionáře,

řadové věřící a objekty sloužící k bohoslužbám. V incidentu, který si získal největší publicitu, členové Bajrang Dal v lednu 1999 upálili australského misionáře Grahama Stainese a jeho dva dospívající syny, když spali v zaparkovaném automobilu.

Extrémisté rovněž pravidelně pořádali „rekonverzní“ tábory a obřady, na kterých podle svých slov vraceli křesťanské konvertity zpátky k hinduismu. Navzdory jasným důkazům o svém zapojení RSS účast na těchto aktivitách neustále popírá. Otevřeně však vystupuje proti násilným konverzím.

Nenávist zrozená z nepochopení

Podle vyjádření křesťanských vedoucích se členové RSS cítí „zbaveni svého práva v Indii vládnout“. „Špatně chápou pojmy jako státní příslušnost, národnost, náboženské vyznání a identita,“ uvedl John Dayal, prezident Celoindické katolické unie. „Nepochopení je jejich hnací silou, podobný super-patriotismus Indii zabije. Brání ve vývoji a rozděluje národ.“

Dayal uvedl, že sám může být hrdý na svou národnost, extrémistické útoky na křesťany však podle něj pramení z nesprávných představ o indické identitě a nadřazenosti.

„Celá moje argumentace spočívá v tom, že příslušníci menšin jsou rovněž indickými občany a že je o jejich občanská práva nesmí nikdo připravovat.“

Co se týče nedostatečného úsilí vlády o zastavení této nenávisti, Dayal zmínil jako příklad nedávnou akci v distriktu Dangs. Federální vláda měla podle jeho názoru pokárat vládu svazového státu Gudžarát za udělení povolení k uspořádání festivalu.

Podle Dayalova názoru hinduistické vlády „zoufale zklamaly“ ve svých povinnostech vůči Indii, neboť „zapomněly na svůj slib napomáhat k dodržování ústavy“.

Indická ústava zaručuje svobodu náboženského vyznání všem občanům - přestože tuto záruku členové extrémistických skupin do značné míry ignorují.

– *Compass Direct, 17. února 2006*

GRUZIE

Vypálený kostel opraven

V červnu 2003, mladíci z profašistické organizace Jvari, napadli a vypálili baptistický kostel v Gruzii. Jméno „Jvari“ je odvozeno z pravoslavy. Mnozí Gruzínci považují pravoslavné křesťanství za rozhodující část své národní identity. Ostatní náboženské skupiny jsou proto považovány za nebezpečnou hrozbu tradičnímu vlivu a úloze jejich církve a proto i celé národní identitě.

V roce 2005 Hlas mučedníků finančně podpořil opravu zničeného baptistického kostela. Celé opravné práce však provázely projevy nenávisti některých lidí, kteří se dokonce pokoušeli tuto práci sabotovat. Jejich snaha však byla neúspěšná. Jsme vděční Bohu, že se právě nedávno podařilo opravu dokončit. Pokračujeme ale v modlitbách za tamní evangelické křesťany, aby prokazovali lásku i těm, kteří je bezdůvodně pronásledují.

– *Hlas mučedníků, Kanada, únor 2006*

PÁKISTÁN

Unesený pastor mučen pro karikatury proroka Mohameda

16. února dopoledne šel pastor Joseph Praim do banky, aby proplatil nějaké faktury. Náhle však vedle něho zastavilo auto ze kterého vyskočili nějací muži, vtáhli pastora dovnitř a na ústa mu přitiskli kapesník, následně Praim ztratil vědomí.

Podle zdrojů Hlasu mučedníků se pastor Praim, který patří do pákistánské Církve plného evangelia, probral s pouty na rukou v jakési temné místnosti. Únoscí, kteří jej bili a mučili mu řekli: „Patříš ke křesťanům a tvoji bratři v Dánsku otiskli pohrdlivé karikatury proroka Mohameda. Za to tě hodláme zabít.“

Po pěti dnech bez potravy a vody ho nakonec nechali svázaného a zbídačeného u nějaké cesty. Pastor Praim se nyní ukřívá, protože se obává dalšího únosu. Modleme se za tohoto pastora, aby ho Bůh posílil a aby se v jeho útočnicích hnulo svědomí a svého činu litovali.

– *Hlas mučedníků, Kanada, únor 2006*

LAOS

Zabití misionáře

Aroun Voraphom, laoský evangelikální pastor se 22. prosince minulého roku účastnil vánočních bohoslužeb ve venkovském okrese Pakading patřící do provincie Borikhamsay. Po skončení bohoslužeb se vracel domů, do vesnice Heuysiak, spadající do okresu Phaksan. Do svého domova však již nikdy nedorazil. Pastorovi rodinní příslušníci našli jeho mrtvé tělo, nesoucí stopy mnoha bodných a sečných ran, u potoka na cestě.

Ačkoli vládní úřady vyloučily jako motiv vraždy náboženské důvody a označili incident za loupežnou vraždu, představitelé Laoského hnutí za lidské práva (LHLP) jsou přesvědčeni, že pravým důvodem útoku bylo křesťanské vyznání zabitého pastora. Z tohoto důvodu LHLP požaduje nezávislé prošetření celého případu.

– *Hlas mučedníků, Kanada, únor 2006*

ČÍNA

Zatčení čínských kněží

Podle Nadace kardinála Kunga byli zatčeni dva čínští katoličtí kněží – otec Lu Genjun (44) a otec Guo Yanli (39). Oba byli společně zatčeni, když 17. února čekali na vlakovém nádraží v Baoding na příjezd jednoho z jejich přátel. Důvod jejich zatčení, přestože k němu došlo na veřejném místě, zůstává zatím zcela neznám. Podle čínských zdrojů byl Guo poslán do vazby v kraji Xushui. Místo vazby otce Lu, který byl již předtím dvakrát zatčen, není známo. Tento duchovní byl vězněn tři roky (od r. 1998) a později byl kratší dobu ve vazbě rovněž v r. 2004. Otec Guo předtím zatčen ještě nebyl.

Navzdory všem snahám čínské komunistické vlády, církev v Číně rapidně roste, zejména v prostředí neregistrovaných skupin. Podle únorové zprávy agentury Asia News, třetina členů čínské komunistické strany patří do některého typu náboženské organizace, a to přes jasný zákaz ústředního výboru. Odhaduje se, že asi deset milionů členů strany se účastní náboženských aktivit.

– *Hlas mučedníků, Kanada, 1. března 2006*

ERITREA

Sesazení pravoslavného patriarchy

Od května 2002 započala eritrejská vláda s aktivní snahou zničit všechny náboženské komunity v zemi, které nejsou státem uznané. To se týkalo zejména evangelikálních společenství, jejichž členové byli zatýkáni a mučeni. Stranou těchto destruktivních snah zůstávala po celou dobu eritrejská pravoslavná církev. Avšak v srpnu minulého roku byl ze svého úřadu odvolán pravoslavný patriarcha Abuna Antonios, a to zjevně následkem tlaku vládních úřadů. Důvodem této nepřízně režimu byla patriarchova kritika vměšování státu do záležitostí církve. Antonios odmítal akceptovat vůči své osobě nezákonné restrikce a vzepřel se také kontrole vládou dosazeného administrátora Yoftahe Dimetrose. 13. ledna patriarcha obdržel dopis obsahující oficiální sdělení, že byl ze své funkce sesazen. Podle zprávy agentury Release Eritrea z 20. ledna zůstává patriarcha v domácím vězení.

– *Hlas mučedníků, Kanada, 25. ledna 2006*

FILIPÍNY

Za vyznání víry v Krista zabito šest křesťanů

Nejméně šest křesťanů přišlo o život, včetně nezletilé dívky a dalších pět utrpělo zranění, když na věřící střelili neznámí útočníci, s největší pravděpodobností militantní muslimové. K incidentu došlo na filipínském ostrově Jolo, kde žijí převážně muslimové.

Pět útočníků, o kterých se předpokládá, že patří k militantní organizaci Abu Sayyaf, chodili ve vesnici, kde k tragédii došlo, od domu k domu a vyptávali se, kdo z bydlících je křesťan. Kdo se ke své víře přiznal, stal se terčem jejich střelby.

Skupina Abu Sayyaf (nositel meče) je militantní muslimská guerilla přidružená k síti al-kajdá, která operuje na jihu Filipín již od roku 1991. Skupina je odpovědná za množství bombových útoků, únosů a vražd. Jejich hlavním cílem jsou křesťané a cizinci.

– *Hlas mučedníků, Kanada, 8. února 2006*

O vyslyšení modliteb

*„Začkoli budete s vírou prositi v modlitbě, dostanete.“
[Matouš 21,22 Škrabalův překlad]*

Vypadá to, že tento verš je ve značném rozporu s tím, co skutečně zakoušíme. Není člověka, který by od Boha přijal všechno, o co v modlitbě prosil.

Domnívám se však, že většina z nás těmto slovům Páně neporozuměla dobře. Obvykle totiž v modlitbě vyjadřujeme nikoli to, co si přejeme, ale co jsme si přáli, než jsme k modlitbě poklekli. Avšak o těchto přáních nemáme žádná zaslíbení. Ježíš zde spíše hovoří o těch přáních, které vyvstávají při modlitbě.

Znamená-li opravdová modlitba stanutí před hrozivým Božím majestátem, sklonění se před Bohem a hovor s ním; jestliže v tu chvíli v jeho podivuhodné přítomnosti zapomenete sami na sebe, pak v ten okamžik všechny tužby, které jste měli před tím, již nehrají žádnou roli. Zůstává pouze láska - láska k Bohu a láska pro věčnou spásu ostatních. Taková modlitba je opravdovou adorací. A Bůh nikdy dozajista neodmítá dát ducha hluboké adorace komukoli, kdo o něho prosí.

Sv. Kateřina ke konci života řekla: „Bože, ty víš, že po uplynulých čtyřicet pět let jsem na tobě nic nežádala.“ Cokoli si pak přejete v takovémto postoji srdce, dostáváte. A to cokoli a bez omezení.

Nevěsta v Písni Šalamounově říká: „Jsem nemocná láskou“ (5,8). Nežádala však o žádný lék ani o zázračné uzdravení. Marta a Marie poslaly Ježíši zprávu, že Lazar onemocněl. Neprosily Ježíše, aby přišel a položil na něho ruku. Na nejvyšších rovinách víry, všechny prosby ustávají, kromě té jediné - být Bohu blíž, být s ním v dokonalejší jednotě. Taková touha bude určitě naplněna.

Bylo by pro nás hotovým neštěstím, kdyby nám Bůh dal všechno, na co si před modlitbou vzpomeneme a pak mu to v modlitbě předložíme.

Již dávno Shakespeare napsal:

*My, neznalí sami sebe, žebráme často o to, co nám škody přináší,
co nám moudré síly odpírají pro naše dobro,
takže docházíme spíše užitku, když naše modlitby utichají.*

Z knihy Richarda Wurmbranda *Reaching toward the Heights*

Můžete nám psát na naši e-mailovou adresu: ppc-sf@cmail.cz
Další informace v angličtině lze najít na internetových adresách:
www.persecution.com, www.persecution.net
Starší čísla v elektronické podobě naleznete na internetové adrese:
mucednici.prayer.cz

Informace z české redakce

Milí čtenáři Hlasu mučedníků!

Náš bulletin již vychází čtrnáctým rokem. Začali jsme jej vy-dávat v době, kdy se většina z nás domnívala, že pronásledování křesťanů je více méně odbytoou záležitostí. Od té doby se mnoho změnilo. Jedno se však nezměnilo - pronásledování křesťanů nebylo a není pro svět tématem „hodným“ sdělovacích prostředků. Naopak jsme byli - a jsme bohužel i dnes - svědky všelijakého překrucování informací. Již v historicky prvním čísle našeho bulletinu (vyšlo v květnu 1993) jsme přinesli zprávu o utrpení křesťanů v Súdánu. V dalších letech jsme z obrazovky televize vídali podivné dokumenty svědčící o „mírumilovnosti“ tamního režimu. O několik let později se však svět dověděl, že právě severní Súdán byl jedním z míst, kde za tichého souhlasu vlády probíhal intenzivní výcvik teroristů připravujících se na děsivý útok, který pak následoval 11. září 2001.

Křesťanští historikové se trápí nad skutečností, že o Ježíši neexistují žádné tzv. mimobiblické dobové zprávy. Marxističtí ateisté z toho vyvodili, že Ježíšova postava prý není historicky doložena. Kdyby měly budoucí generace vypovídat o křesťanství našich dnů podle výpovědí tzv. hromadných sdělovacích prostředků, tedy alespoň v naší zemi, k jakému obrazu by se asi dopracovali? Co by se dověděli o utrpení křesťanů v islámských zemích, o mohutném probuzení v Asii a Jižní Americe, o již zmíněné geno-

cidě křesťanů v Súdánu a později v Indonésii, atd. Srovnáme-li dnešní mediální svět s možnostmi světa, ve kterém žil Ježíš, pak to, že o něm tehdejší zápisy mlčí, je naprosto logické a není nikterak překvapující. A to my navíc žijeme v tzv. moderní a svobodné společnosti. Osudy křesťanů nejsou pro svět tématem. (Ovšem kromě jejich selhání). Svět křesťany nejprve ignoruje a později prohlásí, že to, co oni o sobě tvrdí není historicky doložitelné. Musí tomu tak zřejmě být, neboť přece Ježíšovo Království není z tohoto světa.

Přinášíme vám první letošní číslo našeho bulletinu v nové úpravě. Cítili jsme potřebu určité změny a někteří z vás nás o to i prosili, aby jeho obsah byl přehlednější. Snad se to podařilo. Budeme rádi za vaše připomínky. Současně se ale omlouváme, že z časových důvodů nedokážeme patřičným způsobem odpovědět na všechny dopisy, které dostáváme. Je nám to upřímně líto.

Chceme při této příležitosti opět poděkovat všem, kteří na nás často již po léta myslí a podporují nás. V epistoletě Židům čteme zaslíbení pro ty, kteří ve víře snášejí utrpení: „Hle, blahoslavíme ty, kteří vytrvali“ (5,11). Nemusíme zatím, díky Bohu, prokazovat vytrvalost ve snášení takových utrpení, jako ti, o kterých na stránkách našeho bulletinu píšeme, ale můžeme prokázat vytrvalost v modlitbě a pamatování na ně. A to není uprostřed hojnosti a obecných lidských zájmů rozhodně ničím samozřejmým!
Vaše redakce Hlasu mučedníků

Hlas mučedníků Vychází pětkrát do roka.

V prosinci vychází dvojčíslo.

Toto periodikum je registrováno u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 12970

Bulletin vydává občanské sdružení
POMOC PRONÁSLEDOVANÉ CÍRKVI

K hlavním cílům tohoto sdružení patří:

- poskytovat hmotnou a duchovní pomoc pronásledovaným a potřebným křesťanům.
- informovat veřejnost o pronásledování křesťanů
- podporovat vydávání literatury, která vypovídá o křesťanských mučednících a svědčících víry.

Občanské sdružení je aktivním členem mezinárodní misijní organizace International Christian Association (ICA).

Pět hlavních zásad této misijní organizace je založeno na biblickém verši epistolety Židům 13,3:

1. Podporovat křesťany v šíření evangelia v oblastech, kde jsou pro své svědectví o Ježíši Kristu pronásledováni prostřednictvím křesťanské litera-

tury, Biblí, rozhlasového vysílání, léků a dalších forem pomoci.

2. Poskytovat v těchto oblastech pomoc rodinám křesťanských mučedníků.

3. Podporovat věřící, kteří osobně prošli utrpením v bývalých komunistických zemích.

4. Nejrůznějšími způsoby se snažit získávat pro Krista ty, kteří se podílejí na pronásledování křesťanů v totalitních zemích a problémových oblastech.

5. Informovat veřejnost o krutostech páchaných na křesťanech.

Bulletin lze bezplatně objednat na adrese:

Hlas mučedníků

pošt. přihrádka 21

377 01 Jindřichův Hradec

Účet pro dobrovolné příspěvky:

ČSOB Jindřichův Hradec

č.ú.: 131257607/0300